

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/313/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520205054
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520205054.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - Y. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XX, XXX XX N., zastúpená advokátskou kanceláriou Zahradníková.SK, s.r.o. so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava a otec - J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. 3, XXX XX U., zastúpený JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátkou so sídlom Drieňová č. 1/D, 821 01 Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 08.09.2020, č.k. 41P/1/2020-16, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

P o z a s t a v u j e sa účinnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/15/2018-129, zo dňa 20.11.2018, vo výroku o zverení maloletej W. H., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov na čas do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 59P/25/2020.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V, uznesením zo dňa 08.09.2020, č.k. 41P/1/2020-16, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke povinnosť odovzdať maloleté dieťa: W. H., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na tamom súde pod sp. zn. 59P/25/2020. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 367 ods. 1, 2, 3, zákona č.161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 330 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho účel a podmienky nariadenia. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že sú splnené podmienky na jeho vyhovenie. Z obsahu návrhu mal za zrejmé, že maloletá sa nachádza u matky, ktorá nechráni jej záujmy, neumožňuje jej kontakt s otcom, svojvoľne o nej rozhoduje bez ohľadu na jej skutočné záujmy, zmeny v jej živote vykonala bez konzultácie a súhlasu otca. Vyhodnotil, že aktuálne konanie matky nemôže požívať ochranu zo strany súdu a zo strany práva, keďže maloletá je v zmysle vyjadrenia oboch rodičov zvyknutá na prostredie v Bratislave a na formu striedavej osobnej starostlivosti oboma rodičmi, ktorú matka jednostranne zrušila. Radikálnou zmenou prostredia a formou starostlivosti o dieťa, matka opakovane pristupuje na základe svojho jednostranného rozhodnutia bez ohľadu na maloletú a jej pocit stability, bezpečia a bez ohľadu na sociálne väzby maloletej. Prihliadol na skutočnosť, že maloletá je zvyknutá na starostlivosť zo strany otca. Konštatoval, že konečné rozhodnutie vo veci bude závisieť

od výsledkov ďalšieho dokazovania, pričom súd môže prihliadnuť na pozitívny posun v rodičovských kompetenciách u každého z rodičov v priebehu konania, hoci za využitia odbornej pomoci, ktorú obom rodičom v záujme maloletého dieťaťa odporučil využiť. Zdôraznil, že rodičia sú povinní prispôbiť vlastné záujmy prvoradámu najlepšiemu záujmu dieťaťa a nie život dieťaťa svojim osobným záujmom. Prístup matky považoval za nedostatočne zodpovedný, skôr živelný, než dôsledne zvažujúci všetky prípadné riziká a dopady tak závažného kroku, akým je zmena bydliska a formy starostlivosti o maloletú, ktorým zasiahne do práva otca na starostlivosť o dieťa a práva dieťaťa na starostlivosť otca, resp. oboch rodičov a stabilitu jeho doterajšieho výchovného prostredia. Prihliadol na rozhodnutie súdu o tom, kde si maloletá bude plniť povinnú školskú dochádzku a postoj otca, ktorý rešpektuje potreby maloletej, aj práva matky a nezneužíva výkon svojich rodičovských práv. Uviedol, že vo veci samej vykoná potrebné dokazovanie a až na základe výsledkov dokazovania, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia, rozhodne konečným rozhodnutím. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd vychádzal pri rozhodovaní len z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, napriek jej vyjadreniam a dôkazom týkajúcim sa situácie maloletej z iných konaní vedených na tamomšom súde (konanie o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností vedené pod spis. zn. 59P/25/2020, konanie o nariadení neodkladného opatrenia vo veci nahradenia súhlasu matky vedené pod sp. zn. 42Scud/1/2020 a konanie o nariadení neodkladného opatrenia vo veci nahradenia súhlasu otca vedené pod sp. zn. 59P/59/2020), s ktorými je oboznámený. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a jeho odôvodnenie je nedostatočné, nepresvedčivé a nerešpektujúce základné zásady výrokovej logiky. Mala za to, že súd zámerne opomína, že maloletá žila a navštevovala materskú škôlku striedavo v Radošine a v Bratislave, kde má vytvorené väzby, pričom reálnosť uskutočňovania striedavej osobnej starostlivosti, vzhľadom na dovŕšenie jej veku 6 rokov a nástup na základnú školu, nie je možná a nemohla ju ovplyvniť. Zdôraznila, že maloletá má dva rovnocenné domovy a sociálne prostredia, kde mala sociálne väzby, pocit stability a bezpečia, preto jej konaním nemohlo dôjsť k radikálnej zmene prostredia maloletej. Nesúhlasila so záverom o zmarení striedavej starostlivosti v dôsledku jej živelného správania v súvislosti so zmenou bydliska maloletej, vzhľadom na doposiaľ realizovaný výkon starostlivosti o maloletú. Poukázala na pokusy rodičov o dohodu v otázke starostlivosti o maloletú, vyplývajúce z ich z písomných a ústnych vyjadrení (informatívny výsluch dňa 05.08.2020 a mediačné stretnutie z 14.08.2020). Maloletú zapísala do Základnej školy v Radošine, na základe vykonateľného uznesenia Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 59P/25/2020, pričom v čase podania prihlášky do ZŠ dňa 15.04.2020, nekonala v rozpore s rozhodnutím súdu. Vzhľadom na plnenie školskej dochádzky maloletou nesúhlasila s napadnutým rozhodnutím a konštatovaním súdu, že pri konečnom rozhodnutí vo veci samej môže prihliadať na pozitívny posun v rodičovských kompetenciách u každého z rodičov z dôvodu, že situácia v rodine je nastavená rozhodnutiami súdov a plynutím času si maloletá zvykne u otca a nebude v jej záujme jej meniť výchovné prostredie. Poprela, že by nerešpektovala záujem maloletej, svojvoľne jej zmenila bydlisko, nespolupracovala a neumožnila otcovi styk s ňou. Napadnuté uznesenie rešpektovala, avšak dané rozhodnutie spôsobilo rozdelenie súrodencov, ktorí majú vytvorený blízky vzťah, čo môže viesť k destabilizácii výchovného prostredia maloletej, keď ide o zmenu, ktorá nebola nutná. Namietala, že v konaní nebolo preukázané, že maloletej výchova, život, zdravie, vzdelávanie či vývin, je natoľko ohrozená, aby to odôvodňovalo jej odovzdanie do starostlivosti otca. Uviedla, že maloletú nemohla otcovi odovzdať, rešpektujúc nariadenú karanténu celej rodiny, v súvislosti s opatreniami pred šírením Covid-19, vzhľadom na návrat jej manžela z práce z Rakúska. Maloletá však bola v dennom kontakte s otcom prostredníctvom videohovorov. V auguste 2020 sa styk s otcom nezrealizoval z dôvodu ochorenia W. (zápal močového mechúra), ktorá chcela ostať v jej starostlivosti a po ukončení liečby ju dňa 10.08. odovzdala do starostlivosti otca. Z dôvodu nástupu do ZŠ v Radošinej, maloletú dňa 30.08.2020 otcovi neodovzdala, pretože predpokladala, že otec jej ju odmietne vydať a odvedie ju do ZŠ v Bratislave. Otcovi ponúkala dohodu o styku s maloletou cez víkendy. Konaním otca dňa 02.09.2020 došlo k traumatizovaniu, keď sa dostavil do školy do Radošiny, ťahal ju z jej náručia s použitím fyzickej sily, W. kričala, plakala. Po nastúpení do auta otec búchal do okien, kričal, do telefónu si robil nahrávku, maloletú vystrašil tak, že plakala aj po príchode domov a jej plač prerástol do vracania. Z dôvodu psychosomatických prejavov maloletej spôsobených stresom a šokom navštívili pohotovosť.

Po tejto udalosti sa otec začal zdržiavať pred ich domom v Radošine, čo vyvolávalo v maloletej strach. Situáciu riešila podaním trestného oznámenia a zo strachu o zdravie maloletej navrhla otcovi styk v jej prítomnosti. Otec opakovane prichádzal s políciou a dňa 09.09.2020 sa snažil odniesť maloletú proti jej vôli spreď školy, keď prišiel aj so svojim bratom N. H. a došlo k incidentu voči svokrovi. Nepovažovala za súladné záujmom maloletej konanie otca, ktorý sa pokúšal o jej násilné odňatie a opakovane privolával políciu. Dňa 16.09.2020 odovzdala maloletú do starostlivosti otca, W. nastúpila do ZŠ v Bratislave, v domácnosti otca je vystavená citovému nátlaku vzbudzovaním ľútosťou zo strany otca a snahou postaviť ju do pozície jeho ochrancu. Pri telefonickom kontakte s maloletou nemajú súkromie, nevie, ako sa dcéra skutočne cíti, či sa jej v škole páči, či nie je chorá, či jej niečo nechýba. O maloletej nemá od otca takmer žiadne informácie, ktoré jej neposkytla ani riaditeľka základnej školy. Uviedla, že maloletá nikdy pred ňou nevyslovila pochybnosti či sa s otcom uvidí a jej preberanie do jej starostlivosti prebiehalo bezproblémovo. Od 27.07.2019 je vydatá, spoločne s manželom, maloletou a jej synom T., nar.XX.XX.XXXX, žijú v harmonickej, úplnej rodine, v rodinnom dome jej manžela, ktorý má dve dcéry z predchádzajúceho manželstva, ktoré ich pravidelne navštevujú, sú vekovo blízke W., rozumejú si a jej manžel sa rodine venoval a medzi deťmi nerobil rozdiely. Nesúhlasila s tvrdeniami o rozdielnej kvalite vzdelávania na ZŠ v Radošinej a v Bratislave, keďže obe základné školy sú zaradené do siete škôl SR a vzdelávajú deti podľa záväzného štátneho vzdelávacieho programu. Mala za to, že nátlakové a direktívne konanie otca, ktorý opakovane podáva návrhy na súd, inicioval vykonanie kontroly v ZŠ v Radošinej, podal niekoľko trestných oznámení voči jej osobe a starému otcovi maloletej, nemôže požívať právnu ochranu. Otec bez jej vedomia vodil roky maloletú k psychologičke a systematicky ju usmerňoval ku škole v Bratislave. Namietala nesprávne právne posúdenie vecí, keďže maloletá nebola pobytom u nej ohrozená, nehrozila jej ujma na živote, zdraví, psychickom či fyzickom vývine, nebolo ohrozené jej vzdelávanie. Ku dňu odovzdania maloletej do starostlivosti otca v zmysle neodkladného opatrenia, za účelom prestupu do ZŠ v Bratislave, mala u nej zabezpečené všetky potreby fyzické či psychické, pričom kvalitu jej starostlivosti otec nikdy nespochybňoval. Maloletá mala u nej zázemie, vlastnú izbu, priestor na učenie, hranie a odpočinok, poskytuje jej aj citové zázemie a je empatická voči jej citovým potrebám. Otec vedel, kde sa maloletá zdržuje, kam chodí do školy, mal informácie o jej zdravotnom stave a mal možnosť byť s maloletou v dennom kontakte prostredníctvom videohovorov. Mala za to, že otec neosvedčil potrebu bezodkladne upravovať pomery maloletej jej odovzdaním do jeho starostlivosti, keď ako jedinú námietku uviedol obavu, že by už maloletú nevidel, ktorá obava je nedôvodná. Uviedla, že pokiaľ mal otec záujem, mohol mu súd určiť neodkladným opatrením styk s maloletou tak, aby mala možnosť pokračovať v začatej školskej dochádzke v Radošine a súčasne mala dostatočný kontakt s otcem.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky, prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že matka splnila povinnosť uloženú neodkladným opatrením súdu a dňa 13.09.2020 mu odovzdala maloletú do starostlivosti, pričom prevzatie maloletej prebehlo nenásilne a korektné. Od toho času sa maloletá nepretržite nachádza v jeho starostlivosti a javí sa byť spokojná. Maloletá si od 16.09.2020 plní povinnú školskú dochádzku v ZŠ Q. nám. č. X v Bratislave - Petržalke, kde bola prijatá rozhodnutím riaditeľa ZŠ, č.k. 182/2019/2020, zo dňa 26.06.2020, na podklade ním podanej prihlášky. Voči rozhodnutiu riaditeľa ZŠ, matka podala odvolanie, o ktorom nebolo zatiaľ rozhodnuté. Matka neprejavuje záujem o osobný kontakt s maloletou, od 13.09.2020 sa s maloletou nestretla, napriek ponúkaným stretnutiam. S maloletou matka komunikuje telefonicky, spravidla každý druhý deň. Prístup matky sa mu nejaví byť racionálny, keď ako dôvod nerealizácie jej osobných stykov s maloletou uvádza protiepidemiologické opatrenia, ktoré však neznemožňujú osobný kontakt dieťaťa s rodičom. Uviedol, že matka v septembri 2020 navštívila ZŠ v Bratislave, o kontakt s maloletou ho nepožiadala a neprejavila záujem stretnúť sa s ňou. Maloletá je v jeho starostlivosti spokojná, býva v prostredí, na ktoré je od svojho narodenia navyknutá, zúčastňuje sa vyučovania, do kolektívu spolužiakov zapadla, k pedagogickému zboru má pozitívne naladenie, do školy chodí rada a na vyučovanie sa teší. Predchádzajúce mesiace jej chýbal kontakt s ním, keď mu opakovane uviedla, že v čase, keď si po ňu na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti prišiel, matka ju zatvárala do izby, znemožňovala jej, aby mu zakývala, plakala za ním a konanie matky vnímala ťaživo a ako nespravodlivosť. V prvý týždeň po prevzatí maloletej ho žiadala o uistenie, že sú vchodové dvere uzamknuté a vyjadrovala obavu, že si po ňu príde manžel matky, čo nasvedčuje tomu, že k znemožňovaniu kontaktov maloletej s ním dochádzalo necitlivo, na ujmu psychického prežívania maloletej, na ktoré udalosti si pamätá a prežíva nepríjemné emócie z možného opakovania situácií. Maloletá sa nedožaduje osobných kontaktov s matkou, hoci ju má rada. Zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o jednostrannom rozhodnutí

matky, nerešpektovaní rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov o maloletú bez ochoty komunikácie a spolupráce s ním a spôsobom, ktorý nevhodne ovplyvnil duševné prežívanie maloletej. Zdôraznil, že matka sa mu vyhrážala znemožnením pokračovania v striedavej osobnej starostlivosti už v januári 2020, znemožnila mu aj osobný styk s maloletou, neposkytovala mu relevantné informácie o nej už v marci a apríli 2020 a zamedzila realizáciu striedavej osobnej starostlivosti v auguste 2020, z dôvodu svojej dovolenky. V decembri 2019 sa pokúšal nastoliť tému miesta plnenia povinnej školskej dochádzky, avšak neúspešne, matka ho nebola ochotná vypočuť, ani zvážiť iné alternatívy komunikácie a na jeho nesúhlas zareagovala vyhrázaním sa, že mu maloletú do starostlivosti viac neodovzdá. Poukázal na to, že informáciu o karanténe v rodine matky sa dozvedel až z oznámenia kolíznej opatrovníčky dňa 17.04.2020 a ani o zdravotnom stave maloletej v auguste 2020 nebol informovaný. Matka obmedzovala jeho kontakt s maloletou v dňoch od 02.09.2020, keď pred nástupom maloletej do 1. ročníka ZŠ, prespala s ňou mimo jej domácnosti a neodovzdala mu ju. Svojvoľne rozhodla aj o mieste trvalého pobytu maloletej, o zmene jej lekárky, odmietla pokračovať v mediácii a jej postoj naznačuje neochotu riešiť rodičovský konflikt. Spochybnil opis udalostí zo dňa 2.9.2020 matkou, pretože sa nedomáhal vstupu do ZŠ, vyučovací proces nenarušil a konfliktná situácia nastala až po skončení vyučovania. Poprel, že by maloletú ťahal z náručia matky, že by použil fyzickú silu a dcéru ublížil. Maloletá plakala, pretože chcela fyzický kontakt s ním, čomu matka bránila. Nahrávanie na mobilnom telefóne zapol z dôvodu, že sa mu do cesty fyzicky postavil manžel matky a obával sa jeho útoku. Matka požiadala dňa 26.10.2020 emailom o súhlas s použitím zvukovoobrazového záznamu za účelom predloženia ho v súdnom konaní, ku ktorému sa matka nevyjadrila. Konanie matky súvisiace s podaním trestného oznámenia na neho dňa 7.9.2020, považoval za účelové a opis udalosti zo dňa 09.09.2020 za nezodpovedajúce skutočnému priebehu. K prevzatíu maloletej do jeho starostlivosti dňa 09.09.2020 pristúpil premyslene, za pomoci riaditeľa ZŠ. Následne sa však do ZŠ dostavila aj matka, ktorá negovala nariadenie neodkladného opatrenia, odmietla s ním komunikovať a odovzdať mu maloletú. Nesúhlasil s predloženým vyjadrením H. K., otca manžela matky zo dňa 09.09.2020, pretože akékoľvek konflikty sa snažil riešiť právnou formou, čestne a slušne. Ak v minulosti privolal na vymáhanie vykonateľného alebo právoplatného rozhodnutia policajnú hliadku, vždy trval na tom, aby maloletá hliadku nevidela. Uviedol, že maloletá je s matkou (z dôvodu rozhodnutia matky) v pravidelnom telefonickom kontakte, do súkromia jej nezasahuje, ani pri ich rozhovore a necháva jej priestor, aby sa cítila prirodzene. Tvrdenia matky o tom, že maloletej spôsobuje citový nátlak a ovplyvňuje ju, považoval za nepravdivé. Poukázal na obsah podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom prezentoval, že maloletá je síce zvyknutá na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, na prostredie u oboch rodičov, ku ktorým má blízke citové väzby, avšak za situácie dvoch odlišných bydlísk rodičov v súvislosti s jej nástupom do ZŠ bude zrejme nevyhnutné od realizácie striedavej osobnej starostlivosti upustiť. Rešpektuje právo maloletej na oboch rodičov a právo matky byť s maloletou. Mal za to, že matka nevníma jeho práva rovnako ako svoje práva, preto je vhodnejšie, aby bola maloletá v starostlivosti toho rodiča, ktorý rešpektuje právne normy a všeobecne akceptovateľné morálne a etické hodnoty bez snahy o ich zneužitie na ujmu druhého. Nevyhnutnosť, resp. neodkladnosť zásahu súdu považoval za danú práve uplatňovaním nesprávneho prístupu matky, ktorý je na ujmu dieťaťu a jeho psychickej pohody. Za nepochopiteľné považoval konanie matky, ktorá neprejavuje záujem o osobný kontakt s maloletou, hoci by jej ho umožnil. Nesúhlasil so zmenou napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že matka nespolupracuje s mediátorom, s otcom komunikuje minimálne, obviňuje ho z citového nátlaku na dieťa a z agresie voči dieťaťu, pričom bez rozhodnutia súdu by konflikt medzi rodičmi eskaloval, ich vzťahy by boli neupravené a nárazníkom ich vzájomných požiadaviek by bolo maloleté dieťa.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril. Zo správy kolízneho opatrovníka doručenej odvolaciemu súdu dňa 20.11.2020 vyplýva, že dňa 19.11.2020 vykonal šetrenie pomerov v domácnosti otca, ktorý býva s maloletou v 2-izbovom byte, v ktorom má maloletá svoju izbu a všetky potrebné veci. Kolízny opatrovník konštatoval, že otec má vytvorené podmienky sociálne, bytové aj ekonomické na zabezpečenie starostlivosti o maloletú. Zároveň bol vykonaný pohovor s maloletou W., z ktorého vyplynulo, že maloletá je v domácnosti otca spokojná, nerozumie však tomu, prečo musí chodiť len do jednej školy, chcela by navštevovať dve školy. Uviedla, že s mamou sa vidí prostredníctvom videohovorov, v škole sa jej páči, otec jej pomáha s učením. Z pripojenej správy zo ZŠ Q. nám. X v Bratislave, zo dňa 20.11.2020, je zrejme, že maloletá sa veľmi dobre začlenila do triedy, jej adaptácia na školské prostredie prebehla bezproblémovo, dosahuje dobré výsledky vo vyučovacom procese, do školy chodí pripravená, čistá, má zabezpečený pitný a stravný režim, zúčastňuje sa mimoškolských aktivít. Otec sa intenzívne zaujíma o dianie v škole, prejavuje záujem o školské výsledky W., zúčastňuje sa triedneho aktívu a uhradil všetky poplatky. Pri nejasnostiach komunikuje osobne, mailom telefonicky,

komunikácia s ním je prospešná a veľmi dobrá. Matka pri nástupe maloletej do školy nereagovala na emailovú komunikáciu, ani na volania a sms správy, triedneho aktívu sa nezúčastnila, školu navštívila až po aktíve bez vopred dohodnutého termínu. Boli jej poskytnuté všetky informácie o W. a ponúknutá možnosť kontaktu telefonicky alebo emailom, ktoré nevyužila. Na email, ktorý udala, jej boli zaslané prístupové heslá na Edupage, avšak nekomunikuje ani týmto spôsobom.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť.

7. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení v konaní starostlivosti súdu o maloletých, je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať maloleté dieťa do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 CMP), prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP), alebo ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery maloletého dieťaťa (§ 325 ods. 1 CSP). Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú ich práva zjavne ohrozené, a to do doby, keď o ich výchove, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ustanovenie § 367 CMP odráža úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práva účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, spisového materiálu (vrátane obsahu spisu sp. zn. 25P/20/2018, ktorého súčasťou sú spisy týkajúce sa starostlivosti o maloletú W.) a vyhodnotení odvolania matky, vyjadrení oboch rodičov a predložených dôkazov prihliadajúc na prvoradý záujem maloletého dieťaťa a komplexnú aktuálnu situáciu v rodine dospel k záveru, že odvolanie matky je potrebné posúdiť ako nedôvodné. Treba konštatovať, že na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/15/2018-129, zo dňa 20.11.2018, rodičia realizovali striedavú osobnú starostlivosť o maloletú, ktorá vzhľadom na bydliská rodičov v Radošinej a Bratislave, nielenže menila domácnosti rodičov a prostredie, v ktorom žijú, najmä rôzne mestá, ale navštevovala dve predškolské zariadenia striedavo po týždni, ktorému režimu sa prispôsobila celá rodina. Takéto riešenie pomerov v rodine pripadalo do úvahy do dovŕšenia veku 6 rokov maloletej a jej nástupu na povinnú školskú dochádzku, ktorej skutočnosti si museli byť obaja rodičia vedomí. Bolo preto v prvom rade povinnosťou rodičov novovzniknuté okolnosti riešiť bez zaťažovania maloletej, ich vzájomnou komunikáciou a spoluprácou s cieľom dosiahnutia režimu maloletej, ktorý bude pre ňu najvhodnejší. Skutočnosť, že medzi nimi vznikla nehoda s prihlásením maloletej na povinnú školskú dochádzku je nesporná a vyplýva z nimi podaných návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia na nahradenie súhlasu toho ktorého rodiča so zápisom maloletej do základnej školy, či už v Radošinej alebo v Bratislave (konania vedené pod sp.zn. 59P/25/2020, konanie o nariadení neodkladného opatrenia vo veci nahradenia súhlasu matky vedené pod sp.zn. 42Scud/1/2020 a konanie o nariadení neodkladného opatrenia vo veci nahradenia súhlasu otca, vedené pod sp. zn.: 59P/59/2020), a v konečnom dôsledku aj z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na odovzдание dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti. K námietkam matky odvolací súd udáva, že nespochybňuje, že maloletá má vytvorený blízky citový vzťah k obom rodičom, v domácnosti každého z nich má svoje zázemie, priestor a obaja majú vytvorené podmienky na zabezpečenie starostlivosti o ňu a zabezpečenie jej potrieb, pričom spokojnosť maloletej vyplýva aj z jej vyjadrenia vo vzťahu k dvom predškolským zariadeniam. Napriek uvedenému nemožno akceptovať námietky matky o nesprávnom právnom posúdení veci a nepreukázaní splnenia podmienok pre postup podľa § 367 CMP, nakoľko práve nové okolnosti v rodine, vek maloletej a potreba absolvovania povinnej školskej dochádzky sú dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia a dočasné riešenie situácie v rodine s cieľom zabezpečiť maloletej do rozhodnutia vo veci samej plnenie školských povinností bez pocitu neistoty, nepokoja a s prežívaním konfliktu rodičov, ktorí sa nedokážu dohodnúť. Pokiaľ matka namieta nesprávne závery súdu prvej inštancie v súvislosti s hodnotením jej konania pri podaní prihlášky maloletej na ZŠ v Radošinej, odvolací súd konštatuje, že zo spisu vyplýva, že matka tak konala po vydaní neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie č.k. 59P/59/2020, zo dňa 02.04.2020, teda v čase vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré bolo odvolacím súdom zmenené a jej návrh bol zamietnutý (rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, č.k. 20CoP/63/2020-78, zo dňa 10.6.2020), avšak

následne napriek nariadenému neodkladnému opatreniu uznesením Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21.8.2020, č.k. 42 Scud/1/2020-22, ktorým súd nahradil jej súhlas na zápis maloletej W. do ZŠ Q. nám. X v Bratislave, otcovi maloletú na konci augusta 2020 do striedavej starostlivosti neodovzdala a zabezpečila jej nástup do ZŠ v Radošinej. Bez ohľadu na dané skutočnosti zo spisu vyplýva, že matka bránila otcovi v realizácii striedavej osobnej starostlivosti od marca 2020 a aj v styku s ňou. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že matka nekonala v súlade so záujmom maloletej, keď už v marci 2020 až do konca apríla 2020 neumožnila otcovi realizovať striedavú osobnú starostlivosť, stretnúť sa s maloletou, neinformovala ho o maloletej ani počas letných prázdnin (o ochorení dieťaťa). Je nesporné, že pokiaľ matka bola s rodinou v karanténe, ktorá však nemohla trvať 2 mesiace, otcovi uvedené nedala na vedomie a o tomto sa dozvedel až z informácie kolízneho opatrovníka. Tu je potrebné uviesť, že opatrenia súvisiace s pandémiou koronavírusu nie sú dôvodom zamedzovania styku rodiča s maloletým dieťaťom, ani dôvodom na nerealizovanie striedavej osobnej starostlivosti oboma rodičmi o maloleté dieťa. Odvolací súd neprihliadal ani na argument matky o zvýhodnení otca, ktorý aktuálne zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú a plynutie času, ktoré bude mať vplyv na rozhodovanie súdu vo veci samej z dôvodu, že dané rozhodnutie je dočasného charakteru a jeho východiskom bolo a je vyriešenie aktuálnej situácie v rodine, najmä v súvislosti s potrebou nástupu maloletej na povinnú školskú dochádzku. Záujem maloletej je teda prioritný, aj keď nie je v súlade s vôľou matky. Z dôvodu správnosti rozhodnutia vo vzťahu k maloletej, si odvolací súd preveril situáciu v domácnosti otca, pocity maloletej či už v domácom prostredí otca alebo v školskom prostredí, ktoré aktuálne navštevuje. Vychádzajúc z vyjadrenia maloletej odvolaciemu súdu nesporne vyplýva, že W. je u otca spokojná, s matkou je v kontakte prostredníctvom videohovorov a jej nástup a adaptácia v ZŠ Q. nám. X v Bratislave, bola bezproblémová a starostlivosť zo strany otca je o ňu zabezpečená riadne a bez výhrad. Za nepochopiteľné však odvolací súd považuje správanie matky, ktorá s maloletou nie je v osobnom kontakte počas víkendov, napriek tomu, že túto možnosť a právo styku s maloletou má, absolútne nekomunikuje so školou, ktorú maloletá navštevuje a jej postoj je aktuálne pasívny. Po zohľadnení všetkých týchto okolností a komplexnej situácie v rodine, odvolací súd dospel k záveru o správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je jednoznačne v záujme maloletej. Dané rozhodnutie predstavuje dočasné zastabilizovanie pomerov maloletej, do rozhodnutia vo veci samej o zmene zverenia maloletej, pričom v konaní vo veci samej súd vykoná náležité dokazovanie a vo veci rozhodne.

9. Odvolací súd na námietku matky týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie a porušenia jej práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd pri rozhodovaní neval v úvahu vyjadrenia oboch rodičov aj v iných súvisiacich konaniach vo veci starostlivosti o maloletú W., neprihliadal, keďže uvedené z rozhodnutia súdu nevyplýva. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o odvolaní matky dospel k vyššie uvedenému záveru po preskúmaní pripojeného kompletného opatrovanského spisu maloletej. Z uvedených dôvodov vyhodnotil odvolací súd danú námietku matky ako nedôvodnú.

10. Za potrebné považuje odvolací súd rodičov poučiť o ich rovnakých právach a povinnostiach vo vzťahu k maloletému dieťaťu a potrebe hľadať riešenia a spôsoby najvhodnejšej komunikácie tak, aby rešpektovali v prvom rade záujem svojho maloletej. Najideálnejším spôsobom usporiadania vzťahov je dohoda rodičov, ku ktorej môžu dospieť v súčinnosti s odbornou pomocou.

11. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako správne.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).